Σὺ δ' οὐ βαδίζεις ὁ Χάρων τὸ ξύμβολον δίδωσιν.

Χο. Διαῤῥαγείης· ὡς μόθων εἶ, καὶ φύσει κόβαλος,

Ὅς πῆς φενακίζεις. φέρσας δ' οὔπω τέτληκας ἡμῖν,

Ὅ τι χαίειν μ' ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέκληκε δεῦρο.

Οἱ πολλὰ μοχθίσαντες, οὐκ οὔσης χολῆς θυμῶς

Δεῦρ' ἤλθομεν, πολλῶν θυμῶν ῥίζας διεκπερῶντες.

Καρ. Ἀλλ' οὐκέτι αὖ κρύψαιμι. τὸν Πλοῦτον γὰρ, ὦ ἄνδρες, ἥκει

Ἄγων ὁ δεσπότης· ὃς ὑμᾶς πλουσίους ποιήσει.

Χο. Ὄντως γάρ ἐστι πλουσίοις ἅπασιν ἡμῖν εἶ;

Καρ. Νὴ τοὺς Θεοὺς, Μίδας μοῦ οὗ, ὦ ὦτ' ὄνου λάβητε.

Χο. Ὡς ἥδομαι, καὶ τέρπομαι, καὶ βούλομαι χορεῦσαι

Ὑφ' ἡδονῆς· εἴπερ λέγεις ὄντως σὺ ταῦτ' ἀληθῆ.

Καρ. Καὶ μοῦ ἐγὼ βουλήσομαι, Θρεττανελὸ τὸν Κύκλωπα

A *Tu verò non abis. Atque Charon tibi symbolum dat.*

CH. *Rumparis: vt molestus es, & ingenio versipelli,*

Qui nos ita ludere pergis, nec dum protulisti apertè,

Cuius nam rei causa tuus herus nos huc aduocârit:

Cùm multis nos laboribus districti & occupati,

B *Huc properemus, thymi radices multas transeuntes.*

CA. *At iam non calabo amplius. Herus intra tecta Plutum*

Adduxit secũ: qui vos agricolas ditabit omnes.

CH. *An reuerà nos omnes diuites sumus futuri?*

CA. *Imò Midæ: si modò asininas induatis aures.*

C CH. *Vt lætor, vt delector, vt tripudiare allubescit*

Mihi nunc, prægaudio: si vera sunt, quæ prædicas tu.

CA. *At ego volo Threttanelò Cyclope mimitãs, & pedes hoc*

Ο δὲ Χάρων τὸ ξύμβολον.] θεὶ τὴ θραδιδομένου τοῖς εἰσιοῦσιν εἰς τὸ δικαστήριον συμβόλου, Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ οὕτω γράφει. τοῖς γὰρ δικαστηρίοις χρῶμα ὅθεν γέγραπται ἐφ' ἑκάστῳ ὅθεν τοῦ σφηκίσκου τῆς εἰσόδου ὁ λαβὼν τὴν βακτηρίαν βαδίζει εἰς δικαστήριον τὸ ὁμόχρωον μετὰ τῆς βακτηρίας, ἔχον ὃ τὸ αὐτὸ γράμμα ὅπερ ἐν τῇ βαλάνῳ. ἐπειδὰν δὲ εἰσέλθῃ θραλαμβάνει σύμβολον δημοσία θρὸ τοῦ εἰληχότος ταύτην τὴν ἀρχήν. ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν ὁ κήρυξ ἢ ὁ δῆμος, ἀπωλώτησε θρὸς τὴν θρόν. Μόθων.] εἶδος αἰχρᾶς καὶ δουλοθρεποῦς ὀρχήσεως. οἱ δὲ Λάκωνες τοὺς θραγεθομένους τοῖς ἐλευθέροις παῖδας μόθωνας καλοῦσιν. ἄλλως. μόθων, φλύαρος, φορτικὸς, ἄτιμος, αἰχρός. λέγουσι γὰρ τοὺς Ἀθηναίους χειροθαμένους τοὺς μόθωνας δουλικῇ καὶ ἀνεράσῳ θραγματεύσαι τύχῃ. ὅθεν καὶ ἀττικοὶ μόθωνες. ἢ ἀπὸ μόθωνός τινος αἰχροποιοῦντος ἢ ἀεὶ ἐν τοῖς πότοις ὀρχουμένου. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀνόητος. ἄλλοι δὲ λέγουσι. δουλοθρεπεῖς. θερμολόγους.

GERARDVS. Διαῤῥαγείης, dolore & inuidia crepes medius: composita vox est à διά, & anormi verbo ῥήγνυω, siue ῥήγνυμι. Μόθων] homo fuit garrulus, qui in compotationibus inscitissimè saltitabat. Lacedæmonij pro verna & seruili ingenio accipiunt, quique ingenuis liberis, comitatus, vel doctrinæ gratia adhibebatur, qualē Terentius fingit Dauum Pamphilo datum. Pro nugone, & rusticæ cuiusdam ac odiosæ loquacitatis viro vsurpatur.

Σχόλια. Κόβαλος.] κόβαλοι δαίμονές εἰσί τινες σκληροὶ θεὶ τὴ δίνυζον ἀθατεῶνες.

BISETVS. Κόβαλος κατὰ τὴν Σοῦδαν, ἀνελεύθερος, θανάργος, λῃστὴς, ἀπὸ τοῦ κοπίδος, ἢ ὁ κακότεχνος. κόβαλα γάρ ἐστι τὰ κακά. καὶ κοβαλία, ἢ θραγματευτὴ ἀνθρώπου κολακεία. τοὺς αὐτοὺς καὶ κορωνοφορεῖς καλεῖ Ἀριστοφάνης. οἱ δὲ κόβαλον, τὴν μετὰ ἀπάτης παιδιάν. κοβαλεύειν, τὰ ἀλλότρια μιθοῦ κατ' ὀλίγον μεταστρέφειν.

GERARDVS Κόβαλος, vafer & veterator. κόβαλα, inquit Suidas, ἐστὶ τὰ κακά. Pro κακότεχνος ponitur, id est eo qui arte sua in perniciem alterius, & damnum vtitur, vnde & κοβαλία dicitur ἡ θραγματοποίησις μετ' ἀπάτης παιδιά. i. ars ad decipiendum efficta. Carioni hoc nomen videtur ideo obiectare, quòd cùm seruus sit, tamen rei politicæ, & doctrinæ politioris se quodammodo peritum esse ostentauit: cum Athenienſium iudicum & Charontis meminit, Choruque illis verbis tectè momordit. τέτληκας, sustinuisti, voluisti, nostra gratia tantum laboris sumere, à τλῆμι. Ἡμιν.] Aristophanes videtur de industria fecisse, ut chorus rusticus accentu rustico & inepto ἡμιν proferret. Alioqui enim vel ἡμῖν cõmuniter vel ἥμιν, Atticè enuntiasset. μ', με pro ἡμᾶς, pronomen est θεληπτικὸν, vnus enim omnium nomine loquitur, propterea versu proximo numerũ mutat, οἱ πολλὰ &c. Πολλὰ, θολύ.] posteaquàm multum laborauimus. ἐκ οὔσης, deest coniunctio, καὶ. ἤλθομεν ab ἐλεύθω θρανόμω.

Σχόλια. Πολλῶν θύμων.] τὸ πολλῶν θύμων ῥίζας ἐκπερῶντες τοῦτον ἔχει τὴ νοῦν. οἱ τὴν ἀτικὴν οἰκοῦντες θένητες ἐπεὶ μὴ εἶχον τὰς ἐκ τοῦ θερμάτων τροφὰς, ἀνεπιτήδειος γὰρ ὁ τόπος εἰς γεωργίαν καθέξηρος ὢν, ἤθιον θύμους, ὃς οἱ κοινοὶ βολβοὺς ἢ ἀγριοκρόμμυα φασίν. λέγει γοῦν ὁ χορὸς τοῦ πενήτων ὅτι ἡμεῖς πολλὰ κοπιάσαντες, καὶ ταῦτα ἐκ ὕσης ἀδείας ἡμῖν, ἤλθομεν μετὰ θροθυμίας ὧδε. Διεκπερῶντες.] ἀντὶ τὴ παρορῶντες καὶ θραγματεύοντες ὑθὸ τὴ ἄγαν θαυδῆς, καὶ αὐτὰς δὴ τὰς τοῦ θύμων ῥίζας πολλῶν ὄντων, ἃς ἐξ ἔθους εἰχομεν συλλέγειν.

GERARDVS. Θύμων.] Dictũ antea est Athenienſem agrum frugibus serendis ineptum fuisse, propterea alia semina terræ mandabant, quæ commoda videbantur, allia, cepas & huiusmodi alia pro genio soli. Conqueritur ergo chorus pauperum quòd cũ colligendis cepis intentus esset, statim vt vocatus est à Carione, festinus adcurrerit, relictis etiã in agro cepis quàm plu-